

[Arentoft]

3. Fremskridtspartiet går ind for, at Danmark kan modtage allierede NATO-styrker allerede i en krisituation, således at en potentiel fjende vil afholde sig fra at angribe Danmark.

4. Fremskridtspartiet går ind for, at der etableres NATO-depoter til tungt materiel til forstærkningsstyrkerne. Med den udbygning af Warszawapagtens sømilitære styrker, der er sket inden for de sidste år – især på ubådsområdet med baser ved Murmansk – vil forstærkninger i første omgang blive fløjet ind, og skibsbåret materiel vil formentlig først kunne sejles ind i anden omgang.

5. Fremskridtspartiet mener, at en krig med atomvåben vil være totalt ødelæggende for hele menneskeheden, og forventer, at en eventuel krig vil blive en såkaldt konventionel krig uden atomvåben. Derfor finder fremskridtspartiet det uhensigtsmæssigt, at der opbevares atomvåben på dansk jord i fredstid og i krisetid.

6. Fremskridtspartiet går ind for, at man fortsætter alle bestræbelser i internationale forsamlinger på gensidige våben- og troppe-reduktioner. Forhandlingens vej skal følges så længe som overhovedet muligt, men de sørgelige kendsgerninger er, at reelle forhandlinger kun kan føres mellem supermagterne – USSR og USA – eller Warszawapagten og NATO, når der er en rimelig balance i styrkeforholdet mellem de to. Det er nok nødvendigt at acceptere, hvad enten man kan lide det eller ej.«

I dag er det særlig det nævnte punkt 5, der skal debatteres. Forsvarsministeren siger i sin besvarelse, at Danmark ikke ønsker at modtage atomvåben på sit territorium under de nuværende omstændigheder, og »de nuværende omstændigheder« udlægges som »i fredstid«. Det ville efter min mening være uklogt på forhånd at sige, at atomvåben i krigstid ikke må stationeres på dansk jord; det ville give frit slag for en potentiel fjende, som forsvarsministeren også sagde i sit indlæg.

Min faste overbevisning er, at ingen tør begynde en atomkrig, fordi der aldrig vil være en vinder i en sådan krig.

Forsvarsministeren citerede den daværende socialdemokratiske forsvarsminister, Victor Gram, for hans udtalelser i NATO i 1965 forud for oprettelsen af NATOs atomplanlægningsgruppe, NPG, som Danmark jo til-

sluttede sig oprettelsen af på et ministermøde i NATO i december 1966. Vi er stadig medlem af NPG, og man respekterer også dér både den danske og den norske holdning med hensyn til stationering af atomvåben i fredstid.

Med hensyn til atomvåbenfri zoner mener fremskridtspartiet, som jeg har sagt før i lignende debatter, at målet må være hele verden som atomvåbenfri zone. Vi skal have afskaffet alt det modbydelige stads, og samtidig må der arbejdes hårdt for at afskaffe og forbyde de våben, som jeg anser for at være mindst lige så farlige, nemlig de biologiske og kemiske krigsvåben. Tænk, hvad der kunne ske, hvis drikkevand forgiftes! Det kan man jo gøre ved at putte en pille i de forskellige vandtårne og vandreservoirer. Men Nykøbing Falster eller Gjellerup som atomvåbenfri zone, det er pjat. Norden som atomvåbenfri zone er utopi med lande med så store forskelligheder. Sverige er neutralt, Finland er nært knyttet til Sovjet, Norge og Danmark er medlemmer af NATO. Og sidst, men ikke mindst, som også hr. Emmert Andersen var inde på, har vi Sovjets store base på Kolahalvøen med masser af atomvåben og Golfklasse-u-både sejlede rundt i Østersøen. Et atomvåbenfrit bælte ned gennem Europa på begge sider af jerntæppet er også utopisk, især når der sættes bredde på i kilometer.

Dagsordenen den 8. februar talte bl.a. om at »... støtte realistiske bestræbelser for etablering af atomvåbenfrie zoner, der omfatter begge sider af den skillelinje, der deler Europa.«

Hvis »begge sider« vil sige så langt mod vest som til Atlanterhavet, altså hele Europa vest for jerntæppet, og lige så langt østpå på den anden side af jerntæppet, så er der noget realistisk i sådanne planer.

Fremskridtspartiet siger nej både til den af SF og VS fremsatte dagsorden og ligeledes til den af socialdemokratiet fremsatte dagsorden.

Hr. Gert Petersen nævnte, at der var alt for megen diskussion om medlemskabet af NATO. Det mener jeg nu ikke kan forsikres stærkt nok, for det er vel fundamentet for det hele. Af den grund vil jeg gerne have lov til at fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, også for at vi måske for en gangs skyld kan få en værdig afslutning på denne